

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 688/2015
19.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Г.Б., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.О., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К. бр. 717/12 од 28.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 227/15 од 06.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К. бр. 717/12 од 28.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 227/15 од 06.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К. бр. 717/12 од 28.01.2015. године, окривљени Г.Б., З.Б. и В.Ж., оглашени су кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2. у вези члана 61. Кривичног законика, па је суд окривљеном Г.Б. за наведено кривично дело утврдио казну затвора у трајању од једне године и два месеца, опозвао му условну осуду изречену пресудом Основног суда у Пожеги К. бр. 259/11 од 30.10.2012. године и узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године и три месеца а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца, док је окривљеног З.Б. за предметно кривично дело осудио на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци а окривљеном В.Ж. изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени Г.Б., З.Б. и В.Ж. су на основу члана 252. и члана 258. став 4. ЗКП обавезани да на име имовинскоправног захтева солидарно оштећенима плате износе од 96.000,00 динара и 111.600,00 динара, те суду трошкове кривичног поступка у износу од 23.035,90 динара и паушала у

износу од по 3.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудне судске наплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 227/15 од 06.04.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Г.Б. и његовог браниоца а првостепена пресуда, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К. бр. 717/12 од 28.01.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 227/15 од 06.04.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.Б., адв. Д.О., због повреде посебног права окривљеног из члана 33. Устава Републике Србије, правне сигурности у казненом праву из члана 34. Устава Републике Србије, повреде члана 8. и 9. Законика о кривичном поступку – битне повреде одредаба кривичног поступка, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је, на основу члана 485. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Б., адв. Д.О., у односу на повреду одредбе члана 33. и члана 34. Устава Републике Србије, нема прописан садржај.

Наиме, одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Дакле, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП) та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости.

Како окривљени преко свог браниоца уз поднети захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости у делу у коме се правноснажне пресуде побијају из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП и указује да је окривљеном повређено посебно право из члана 33. Устава Републике Србије и правна сигурност у казненом праву из члана 34. Устава Републике Србије, нема прописан садржај.

Стога је Врховни касациони суд на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у том делу одбацио као недозвољен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, уколико није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. истог законика, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3), члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) Законика о кривичном поступку.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљени Г.Б. пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 227/15 од 06.04.2015. године, према повратници која се налази у списима предмета примио дана 22.04.2015. године, а да је његов бранилац, адвокат Д.О. захтев за заштиту законитости поднела дана 06.07.2015. године, дакле, након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Б., адвоката Д.О. на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП одбацио као неблагоприятан, обзиром да је поднет након законом прописаног рока, а у односу на истакнуте повреде кривично-процесног закона.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачке 1. и 3) у вези члана 484. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**